

aldeles den samme Bestemmelse, men som dog ikke ere undergaaede nogen synderlig Forandring ved de Revisioner, som de efter visse Aars Forløb skulle underkastes i Genhold til denne Bestemmelse, kan jeg dog ikke ansee Forslaget under 25 a. for tilstrækkelig. Noget Eignende ville vi nemlig være udfatte for ved i nærværende Lovforslag at bestemme, at det skal revideres om 5 Aar, og derfor er den nævnte Bestemmelse mig ikke Nok. Jeg maa altsaa for mit Vedkommende sætte overordentlig Priis paa, at det sidste Forslag, Forslaget under 25 b., som efter den høitærede Formands Udtalelse vil komme først under Afstemning, bliver vedtaget. Jeg vil ikke gaae saa vidt, at jeg vil sige, at jeg vil stemme mod hele Lovforslaget, hvis Forslaget under 25 b. ikke bliver vedtaget, men jeg vil kun fremhæve, at det er mig og vistnok flere ærede Medlemmer af stor Vigtighed, at dette Forslag vedtages. Jeg seer ikke, at der kan være Noget til Hinder for, at et Forslag til den Lov, der i saa Fald i sin Tid maatte træde istedetfor det foreliggende Lovforslag, kan gjenneengaae de nødvendige Behandlinger her i Rigsdagen, saaledes at det vil kunne være særvidt til den Tid, da det foreliggende Lovforslags Gyldighed udløber, naar der fastsættes en bestemt Tidsgrænse for denne. Jeg nærer ingen Frygt for, at vi skulde faae en Rigsdag, der vilde være en saa stor Ubillie mod et Lovarbejde af denne Art og vilde foretage saadanne Omvæltninger, at vi, som den ærede Ordfører udtrykte sig, til nogen Tid vilde blive uden Forsvar. Jeg skal indskrænke mig til disse Bemærkninger om Grunden til, at jeg maa stemme for Forslaget under Nr. 25 b.

Solstein: Førend Sagen kommer til Afslutning, skulde jeg ønske at udtale et Par Ord om, hvorledes jeg stiller mig til de foreliggende Forslag, idet jeg efter den særlige Stilling, jeg har indtaget og vedbliver at indtage ligeoverfor denne Lov, ikke kan nægte, at jeg i den Henseende er kommen i en ikke ringe Forlegenhed. Jeg tør ikke regne mig til dem, der kunne udtale, at hvis et af disse Endringsforslag bliver vedtaget, er det dermed givet, om de ville stemme for Loven; men naar dette

staaer klart for mig, ville de ærede Herrer ogsaa forstaae, at det maa være mig ikke lidet vanskeligt at vælge mellem de 2 foreliggende Forslag. Hvad angaaer det første under a, skal jeg uforbeholdent udtale, at jeg deler den Anskuelse, som alt er kommen frem, nemlig at det hvis det bliver vedtaget, efter sit Indhold ikke vil have stor Betydning i positiv Retning; det vil kun have Betydning i negativ Retning, idet det vil stille Sagen saaledes, at man neppe før om 5 Aar vil komme til at foretage Forandringer i den foreliggende Plan, hvad enten man tidligere erkjender det for at være ønskeligt eller ikke. Det kan vel siges, at Rigsdagen ubetinget har Ret til at forandre enhver Lov, men ved Vedtagelsen af det første af de foreliggende Forslag vil den Paa-stand kunne forsvares med en vis Berettigelse, at man ikke før Udløbet af 5 Aar bør underkaste Loven nogen ny Behandling. Hvad angaaer Forslaget under Lit. b., staaer det klart for mig, at det maa vække meget stor Betænkelighed hos dem, som mene det alvorligt dermed og ikke have opstillet det eller understøttet det paa Beregning. For mig har det stor Betænkelighed, idet dets Vedtagelse, naar Loven kommer under Drøftelse igjen, vil medføre et meget stort moralsk Tryk paa den Repræsentation, som skal afgjøre, om den hderligere skal bestaae eller ikke. Derfor er det mig om at gjøre her at udtale, at, hvis dette Endringsforslag bliver vedtaget, vil det, hvis jeg til den Tid skulde have Sæde i Repræsentationen, staae for mig som en afgjort Sag, at jeg ved den Afstemning, jeg nu afgiver, kun har søgt at faae en Lov, som jeg i enhver Henseende antager for uheldig, snarest mulig bragt til igjen at forsvinde. Hvis Forholdene ikke til den Tid have forandret sig, saa aldeles, at jeg derved er bragt til en anden Anskuelse, vil jeg ansee mig løst fra enhver Forpligtelse. Om den høitærede Minister imidlertid kan bruge en Organisation for Hæren, naar det, som her er blevet vedtaget, kun er vedtaget i den bestemte Mening, at der skal gjøres et Forsøg dermed, naar Udvalget og Rigsdagen selv have erkjendt det for at være af en saa tvivlsom Natur, at man er vejen tilbage for at vedtage det paa anden Maade